

Downloaded via the EU tax law app / web

Cauza C-569/07

HSBC Holdings plc

și

Vidacos Nominees Ltd

împotriva

The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de

Special Commissioners of Income Tax, London)

„Impozite indirecte – Majorări de capital – Aplicarea unei taxe de 1,5 % pe cesiunea sau pe emiterea de acțiuni într-un serviciu de compensare de operațiuni («clearance service»)

Sumarul hotărârii

Dispoziții fiscale – Armonizarea legislațiilor – Impozitarea indirectă a majorării de capital

[Directiva nr. 69/335 a Consiliului, art. 11 lit. (a)]

Articolul 11 litera (a) din Directiva 69/335 privind taxele indirecte aplicate majorării capitalului, astfel cum a fost modificat prin Directiva 85/303, trebuie interpretat în sensul că se opune aplicării unei taxe cu ocazia emiterii de acțiuni într-un serviciu de compensare.

Astfel, a permite aplicarea unui impozit sau a unei taxe pe prima achiziție a unui titlu de valoare nou emis echivalează în realitate chiar cu impozitarea emiterii acestui titlu de valoare în măsura în care aceasta face parte integrantă dintr-o operațiune globală referitoare la majorarea capitalului.

Această primă achiziționare nu poate fi considerată o „cesiune” în sensul articolului 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 69/335 fără a priva articolul 11 litera (a) din directiva menționată de efectul său util și fără să se pună în discuție distincția clară pe care aceste două articole o stabilesc între noțiunea de „emitere” și cea de „cesiune”. Astfel, o asemenea interpretare ar face să se poată aplica totuși un impozit sau o taxă operațiunii de emitere, care, deși implică în mod necesar o achiziționare de titluri de valoare nou emise, nu trebuie, conform articolului 11 litera (a), să fie supusă niciunui alt impozit și niciunei alte taxe decât impozitul pe capital. Prin urmare, o taxă aplicată acestei prime achiziționări nu poate intra sub incidența derogării prevăzute la articolul 12 alineatul (1) litera (a). În fond, nu se poate considera că taxa menționată se aplică, în realitate, unor cesiuni viitoare, în condițiile în care nici baza impozabilă, nici persoana impozabilă nu sunt stabilite în raport cu asemenea cesiuni viitoare, care, de altfel, sunt ipotetice.

Prin urmare, în măsura în care taxa menționată este aplicată unor titluri de valoare noi imediat după majorarea capitalului, o astfel de taxă constituie un impozit în sensul articolului 11 litera (a) din directiva menționată, a cărei aplicare este interzisă de această dispoziție.

(a se vedea punctele 32 și 34-38 și dispozitivul)

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

1 octombrie 2009(*)

„Impozite indirecte – Majorări de capital – Aplicarea unei taxe de 1,5 % pe cesiunea sau pe emiterea de acțiuni într-un serviciu de compensare de operațiuni («clearance service»)»

În cauza C-569/07,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Special Commissioners of Income Tax, London (Regatul Unit), prin decizia din 19 decembrie 2007, primită de Curte la 24 decembrie 2007, în procedura

HSBC Holdings plc,

Vidacos Nominees Ltd

împotriva

The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul C. W. A. Timmermans, președinte de cameră, domnii J.-C. Bonichot, K. Schiemann, J. Makarczyk (raportor) și L. Bay Larsen, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,

grefier: doamna K. Sztranc-Szawiczek, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 15 ianuarie 2009,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru HSBC Holdings plc, de doamna R. Norton, solicitor, precum și de domnii I. Glick, QC, și D. Jowell, barrister;
- pentru guvernul Regatului Unit, de doamnele M. Hall și I. Rao, precum și de domnul R. Thomas, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Comunităților Europene, de domnul R. Lyal și de doamna M. Afonso, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 18 martie 2009,

pronun?? prezenta

Hot?râre

1 Cererea de pronun?are a unei hot?râri preliminare prive?te interpretarea articolelor 10 ?i 11 din Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind taxele indirecte aplicate major?rii capitalului (JO L 249, p. 25, Edi?ie special?, 9/vol. 1, p. 9), astfel cum a fost modificat? prin Directiva 85/303/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985 (JO L 156, p. 23, Edi?ie special?, 9/vol. 1, p. 75, denumit? în continuare „directiva”), precum ?i a articolelor 43 CE, 49 CE sau 56 CE sau a oric?rei alte dispozi?ii de drept comunitar.

2 Aceast? cerere a fost prezentat? în cadrul unui litigiu între HSBC Holdings plc (denumit? în continuare „HSBC”) ?i Vidacos Nominees Ltd, pe de o parte, ?i Commissioners of Her Majesty’s Revenue & Customs (autorit??ile fiscale britanice), pe de alt? parte, referitor la aplicarea unei taxe numite „stamp duty reserve tax” (denumit? în continuare „SDRT”), în temeiul articolului 96 din Legea finan?elor din 1986 (Finance Act 1986, denumit? în continuare „LF 1986”).

Cadrul juridic

Dreptul comunitar

3 Potrivit primului ?i celui de al ?aselea considerent ale directivei:

„întrucât obiectivul tratatului este de a crea o uniune economic? ale c?rei caracteristici s? fie similare cu cele ale unei pie?e interne ?i întrucât una dintre condi?iile esen?iale de realizare a pie?ei interne este promovarea liberei circula?ii a capitalurilor;

[...]

întrucât este inerent, conform conceptului de pia?? comun? având caracteristicile unei pie?e interne, ca taxa aplicat? major?rii capitalului în interiorul pie?ei comune de c?tre o societate sau firm? s? fie prelevat? o singur? dat?, iar nivelul s?u s? fie acela?i în toate statele membre pentru a nu afecta circula?ia capitalurilor;”

4 Articolul 4 din directiv? stabile?te lista opera?iunilor care pot fi supuse impozitului pe capital, în care figureaz?, printre altele, înfiin?area unei societ??i de capital ?i cre?terea capitalului unei asemenea societ??i prin aporturi de active de orice fel.

5 Articolul 10 din directiv? interzice aplicarea, pentru opera?iunile prev?zute la articolul 4 din aceasta, a oric?rui alt impozit în afara impozitului pe capital.

6 Potrivit articolului 11 din directiv?:

„Statele membre nu aplic? nicio form? de impozitare pentru:

(a) crearea, emiterea, admiterea în vederea cot?rii la bursa de valori, punerea în circula?ie sau tranzac?ionarea ac?iunilor sau a altor titluri de valoare de acela?i tip sau a certificatelor reprezentând astfel de titluri de valoare, indiferent de emitent;

(b) împrumuturile, inclusiv obligațiunile guvernamentale contractate prin emiterea de obligațiuni sau de alte titluri de valoare negociabile, indiferent de emitent sau alte formalități aferente sau crearea, emiterea sau admiterea la bursa de valori, punerea în circulație sau tranzacționarea acestor obligațiuni sau a altor titluri de valoare negociabile.”

7 Cu toate acestea, în temeiul articolului 12 alineatul (1) litera (a) din aceeași directivă, statele membre pot, prin derogare de la dispozițiile articolelor 10 și 11 din aceasta, să impună „taxe pe cesionarea de titluri de valoare, impozitate sau nu la o cotă unitară”.

8 În temeiul articolului 7 alineatul (1) din directivă, aceste state trebuie să scutească de impozitul pe capital operațiunile care, la 1 iulie 1984, erau scutite sau impozitate cu o cotă mai mică sau egală cu 0,50 %. În ceea ce privește celelalte operațiuni pentru care poate fi aplicat un impozit pe capital în temeiul directivei, acestea pot fi fie scutite, fie supuse unei cote unice care nu depășește 1 %.

Dreptul național

9 În temeiul articolului 87 alineatul 1 din LF 1986, orice cesiune cu titlu oneros de acțiuni sau de alte valori mobiliare impozabile este supusă SDRT la cota de 0,5 % din valoarea titlurilor sau a prețului cesiunii. SDRT nu se aplică în situația în care transferul proprietății acțiunilor se face prin intermediul unui formular timbrat corespunzător, conform articolului 92 din LF 1986.

10 Articolul 87 alineatul 1 din LF 1986 nu se aplică decât operațiunilor de cesiune de „titluri de valoare impozabile”. Noțiunea de „titluri de valoare impozabile” este definită la articolul 99 din legea menționată și vizează acțiunile emise de societăți stabilite în Regatul Unit sau acțiunile emise de societăți străine dacă aceste din urmă acțiuni sunt înscrise într-un registru din Regatul Unit sau „cuplate” cu acțiuni emise de societăți stabilite în Regatul Unit, precum și anumite drepturi la și asupra unor asemenea acțiuni. Articolul 86 alineatul 4 din LF 1986 prevede că taxa este datorată indiferent de locul operațiunii și de locul unde părțile au reședința.

11 Articolul 96 alineatele 1 și 2 din LF 1986 prevede:

„1. Sub rezerva [...] articolelor 97 și 97 bis de mai jos, SDRT este datorat, în temeiul prezentului articol, atunci când:

a) o persoană A, a cărei activitate constă, exclusiv sau neexclusiv, în prestarea de servicii de compensare în operațiunile de achiziționare și de cesiune de titluri de valoare impozabile a încheiat un acord cu un terț pentru a-i furniza asemenea servicii; și

b) conform acestui acord, titluri de valoare impozabile sunt emise sau transferate în favoarea unui terț, a cărei activitate constă, exclusiv sau neexclusiv, în deținerea de titluri de valoare impozabile în numele lui A.

2. [...] taxa datorată în temeiul prezentului articol este de 1,5 %:

a) din prețul de emisiune, dacă titlurile de valoare fac obiectul unei emisiuni;

b) din prețul cesiunii, dacă proprietatea asupra titlurilor de valoare este transferată cu titlu oneros;

c) din valoarea titlurilor de valoare, în celelalte cazuri.”

12 Noțiunea de „serviciu de compensare” nu este definită de lege. Potrivit manualului

administra?iei fiscale privind taxele de timbru, această no?iune trebuie în?eleas? dup? cum urmeaz?:

„14.10 Serviciile de compensare constau în general într?un sistem de de?inere a valorilor mobiliare ?i de gestiune a opera?iunilor cu asemenea valori prin intermediul unor acorduri scrise. Valorile mobiliare pot fi de?inute pe termen nelimitat în sistem, în pofida unor schimb?ri de titular; acestea sunt de?inute de societatea care gestioneaz? sistemul de compensare sau de mandatarul acesteia ?i pot face obiectul unor opera?iuni f?r? întocmirea unor acte care s? ateste transferul de proprietate.

14.11 Serviciile de compensare sunt larg r?spândite pe continentul european. Se întâmpl? frecvent ca ac?iunile s? fie la purt?tor, iar sistemul s? asigure securitatea fizic? (certIFICATELE LA PURT?TOR FIIND DEPUSE ÎN SEIFURI), facilitând totodat? opera?iunile cu valori mobiliare ?i pl??ile aferente.

14.12 SDRT nu este aplicabil? contractelor privind transferul propriet??ii asupra valorilor mobiliare de?inute de un serviciu de compensare.”

13 Dup? plata taxei ini?iale, articolul 90 alineatul 5 din LF 1986 scute?te de taxa datorat? în mod normal în temeiul articolului 87 din legea men?ionat? opera?iunile de transfer de proprietate realizate în cadrul unui serviciu de compensare.

14 Articolul 97 bis din LF 1986 prevede c? operatorul serviciului de compensare, cu acordul administra?iei impozitelor directe, poate opta ca taxa de timbru ?i SRDT s? fie aplicate conform articolului men?ionat. Optarea pentru articolul 97 bis din LF 1986 devine efectiv? în ziua în care administra?ia impozitelor directe notific? operatorului serviciului de compensare acordul s?u. Cât? vreme această op?iune este în vigoare, taxa de timbru ?i SDRT sunt aplicate, în cadrul serviciilor de compensare pentru care s?a f?cut op?iunea (de exemplu, pentru orice cesiune sau emiterie în temeiul articolului 96 alineatul 1 din LF 1986), astfel cum ar fi fost aplicate în lipsa aplic?rii articolului 96 din LF 1986. În consecin??, dac? o astfel de op?iune este exercitat? ?i aprobat?, opera?iunile efectuate în cadrul serviciului de compensare sunt taxate cu cota normal? de 0,5 % ?i nu se datoreaz? nicio tax? la admiterea valorilor mobiliare respective în serviciul de compensare.

15 Articolul 97 alineatul 4 din LF 1986 scute?te de taxa prev?zut? la articolul 96 din LF 1986 emiterile de ac?iuni în schimbul altor ac?iuni de?inute în cadrul unui „regim de serviciu de compensare” dac? emitentul fie de?ine controlul celeilalte societ??i, fie îl va de?ine în urma ofertei de schimb. Efectul articolului 97 alineatul 6 din LF 1986 este c? acest regim nu este aplicabil decât dac? ?i celelalte ac?iuni sunt titluri de valoare impozabile.

Ac?iunea principal? ?i întrebarea preliminar?

16 Din decizia de trimitere rezult? c?, la 7 iunie 2000, HSBC, societate constituit? ?i rezident? din punct de vedere fiscal în Regatul Unit, a lansat o ofert? public? de cump?rare a totalit??ii ac?iunilor Crédit commercial de France (denumit? în continuare „CCF”), societate pe ac?iuni constituit? ?i rezident? din punct de vedere fiscal în Fran?a, ale c?rei ac?iuni erau cotate la Bursa din Paris.

17 Oferta era formulat? în termeni de achizi?ie cu plata în numerar a ac?iunilor CCF, îns? aceasta prevedea ?i posibilitatea unui schimb de ac?iuni între cele dou? societ??i, la nivelul de treisprezece ac?iuni ale HSBC pentru o ac?iune a CCF. Pentru a face această ultim? posibilitate atractiv? pentru ac?ionarii CCF cu re?edin?a în Fran?a, HSBC a ob?inut cotarea la Bursa din Paris. În urma acestei cot?ri, HSBC a trebuit s? deschid? în nume propriu un cont la Societatea Interprofesional? pentru Compensarea Valorilor Mobiliare (Sicovam), ?i anume sistemul de

compensare francez care de?inea, la data faptelor din ac?iunea principal?, monopolul în materie pentru ac?iunile negociate la Bursa din Paris. Prin urmare, existau trei c?i de a ob?ine ac?iuni ale HSBC în schimbul ac?iunilor CCF:

- prin intermediul Sicovam, sistemul francez de compensare pentru ac?iunile cotate la Bursa din Paris;
- prin intermediul CREST, sistemul britanic de decontare pentru ac?iunile dematerializate;
- prin înscrierea lor nominal? în registrul ac?ionarilor HSBC, cu emiterea unui certificat reprezentativ.

18 HSBC a acceptat s? pl?teasc? orice SDRT care ar fi fost datorat? pentru ac?iunile negociate prin intermediul Sicovam. Altfel, oferta ar fi fost dezavantajoas? din punct de vedere financiar ?i, în consecin??, neinteresant? pentru numero?i ac?ionari francezi.

19 Ac?iunile HSBC emise în schimbul titlurilor de valoare ale CCF erau valori mobiliare impozabile în sensul articolului 99 alineatul 3 din LF 1986. Cu ocazia emiterii acestora în favoarea unui serviciu de compensare, ?i anume, în ac?iunea principal?, Vidacos Nominees Ltd, mandatarul Sicovam pentru Regatul Unit, SDRT era datorat?, în temeiul articolului 96 alineatele 1 ?i 2 din LF 1986, la cota de 1,5 % din pre?ul sau din valoarea acestor ac?iuni. În schimb, în ceea ce prive?te celelalte dou? op?iuni, nicio tax? de timbru ?i nicio SDRT nu era datorat? cu ocazia emiterii acestor ac?iuni. O tax? la cota de 0,5 % era aplicat? numai cu ocazia transferului ulterior al ac?iunilor.

20 Din decizia de trimitere reiese c? ac?ionarii CCF au ales s? primeasc? 255 607 131 de ac?iuni ale HSBC prin intermediul Sicovam. Dintre aceste ac?iuni, aproximativ 105 milioane, respectiv 41 %, au fost retrase de la Sicovam ?i negociate într?un termen de dou? s?pt?mâni la Bursa din Londra. Transferurile ulterioare ale ac?iunilor men?ionate în cadrul CREST au fost supuse SDRT la cota normal? de 0,5 %.

21 În plus, HSBC, ale c?rei ac?iuni sunt cotate înc? la Bursa din Paris, ofer? ac?ionarilor s?i posibilitatea de a primi dividendele mai degrab? în ac?iuni decât în numerar. Cu toate acestea, când ac?iunile HSBC care dau dreptul la dividende sunt de?inute de Sicovam, ac?iunile emise cu titlu de dividende sunt emise în favoarea Sicovam, deoarece acestea sunt, în cadrul acestui sistem, înregistrate pe numele acestei ultime societ??. Întrucât pentru aceste ac?iuni s?a pl?tit SDRT la cota de 1,5 %, costul acestei sarcini fiscale este repercutat asupra ac?ionarilor francezi ai HSBC care de?in ac?iuni prin intermediul Sicovam, astfel încât ace?ti ac?ionari primesc cu 1,5 % mai pu?ine ac?iuni decât ceilal?i ac?ionari.

22 HSBC a introdus o cerere de rambursare a SDRT pl?tite la cota de 1,5 % pentru ac?iunile emise în favoarea Sicovam. În urma respingerii acestei cereri de c?tre administra?ia fiscal?, HSBC a introdus o ac?iune la Special Commissioners.

23 În aceste împrejur?ri, Special Commissioners a hot?rât s? suspende judecarea cauzei ?i s? adreseze Cur?ii urm?toarea întrebare preliminar?:

„Articolele 10 sau 11 din directiv? [...] sau articolele 43 CE, 49 CE sau 56 CE sau orice alt? dispozi?ie din dreptul comunitar interzic aplicarea de c?tre un stat membru (denumit în continuare «primul stat membru») a unei taxe de 1,5 % pe cesiunea sau pe emiterea de ac?iuni într?un serviciu de compensare în cazul în care:

- a) o societate (denumit? în continuare «societatea A») stabilit? în primul stat membru lanseaz? o

ofert? de achizi?ionare a ac?iunilor cotate ?i negociate la burs? ale unei societ??i (denumit? în continuare «societatea B») stabilit? într?un alt stat membru (denumit în continuare «al doilea stat membru») în schimbul unor ac?iuni ale societ??ii A care urmeaz? a fi emise la bursa de valori în al doilea stat membru;

b) ac?ionarii societ??ii B au op?iunea de a primi noile ac?iuni ale societ??ii A:

- fie în form? materializat?;
- fie în form? dematerializat?, prin intermediul unui sistem de decontare în primul stat membru;
- fie în form? dematerializat?, prin intermediul unui serviciu de compensare în cel de al doilea stat membru;

c) în esen??, legisla?ia primului stat membru prevede c?:

– în cazul emiterii de ac?iuni în form? materializat? (sau în form? dematerializat? în cadrul sistemului de decontare a ac?iunilor dematerializate în primul stat membru), nu se impoziteaz? emiterea ac?iunilor, ci fiecare cesiune subsecvent? a ac?iunilor, la o cot? de 0,5 % din pre?ul cesiunii, dar

– la transmiterea sau la emiterea de ac?iuni dematerializate c?tre operatorul unui serviciu de compensare, impozitul este aplicat (în cazul emiterii de ac?iuni) la o cot? de 1,5 % din pre?ul de emisie sau (în cazul transmiterii ac?iunilor cu titlu oneros) la o cot? de 1,5 % din pre?ul sau valoarea cesiunii sau (în celelalte cazuri) la o cot? de 1,5 % din valoarea ac?iunilor, niciun alt impozit nefiind aplicat ulterior asupra cesiunii ac?iunilor (sau asupra drepturilor la sau asupra acestor ac?iuni) realizate în cadrul serviciului de compensare;

– operatorul unui serviciu de compensare poate opta, cu acordul autorit??ii fiscale competente, în sensul neimpozit?rii cesiunii sau a emiterii ac?iunilor în cadrul serviciului s?u de compensare, ci al impozit?rii fiec?rei cesiuni a ac?iunilor în cadrul serviciului de compensare, la o rat? de 0,5 % din pre?ul cesiunii. Autoritatea fiscal? competent? poate impune (?i face acest lucru în prezent), drept condi?ie pentru aprobarea acestei op?iuni, ca operatorul serviciului de compensare care dore?te s? aplice aceast? op?iune s? instituie ?i s? men?in? proceduri (pe care autoritatea fiscal? le consider? satisf?c?toare) în scopul aplic?rii impozitului în cadrul serviciului de compensare ?i al respect?rii sau al asigur?rii respect?rii reglement?rii aferente;

d) procedurile în vigoare aplicabile bursei de valori în al doilea stat membru impun ca toate ac?iunile emise în cadrul acesteia s? fie de?inute în form? dematerializat? prin intermediul unui serviciu unic de compensare stabilit în acest al doilea stat membru, al c?rui operator nu a exercitat op?iunea men?ionat? mai sus?"

Cu privire la întrebarea preliminar?

24 Prin intermediul întreb?rii adresate, instan?a de trimitere solicit?, în esen??, s? se stabileasc? dac? articolele 10 ?i 11 din directiv?, precum ?i articolele 43 CE, 49 CE sau 56 CE sau orice alt? dispozi?ie a dreptului comunitar se opun aplic?rii unei taxe precum cea din ac?iunea principal? cu ocazia emiterii de ac?iuni într?un serviciu de compensare.

25 Cu titlu introductiv, trebuie amintit c? directiva efectueaz? o armonizare complet? a situa?iilor în care statele membre pot supune majorarea capitalului unor impozite indirecte (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 7 iunie 2007, Comisia/Grecia, C?178/05, Rep., p. I?4185, punctul 31).

26 Or, astfel cum Curtea a statuat deja, atunci când o chestiune face obiectul unei armonizări la nivel comunitar, măsurile naționale aferente trebuie să fie apreciate în lumina prevederilor acelei măsuri de armonizare, și nu a celor din Tratatul CE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 decembrie 2001, DaimlerChrysler, C-324/99, Rec., p. I-9897, punctul 32, și Hotărârea din 24 ianuarie 2008, Romy Profumi, C-257/06, Rep., p. I-189, punctul 14).

27 Rezultatul, pentru a răspunde la întrebarea preliminară, Curtea trebuie să se limiteze la interpretarea directivei.

28 Trebuie subliniat de la bun început că, astfel cum reiese din preambulul său, directiva urmărește promovarea liberei circulații a capitalurilor, considerată esențială pentru crearea unei uniuni economice având caracteristici similare cu cele ale unei piețe interne. Realizarea unui astfel de scop presupune, în ceea ce privește impozitarea majorării de capital, desființarea impozitelor indirecte în vigoare până la acel moment în statele membre și înlocuirea lor cu un impozit aplicat o singură dată în cadrul pieței comune, al cărui nivel să fie același în toate statele membre.

29 În această privință, directiva prevede în special, conform ultimului considerent, desființarea taxelor indirecte având caracteristici similare impozitului pe capital sau taxei de timbru aplicate titlurilor de valoare, a căror menținere poate deturna scopurile urmărite de directivă. Aceste taxe indirecte, a căror aplicare este interzisă, sunt enumerate la articolele 10 și 11 din directivă.

30 Prevederile articolului 12 alineatul (1) din directivă stabilesc o listă exhaustivă a taxelor și a impozitelor, altele decât impozitul pe capital, care, prin derogare de la articolele 10 și 11 menționate, pot fi aplicate societăților de capital cu ocazia operațiunilor prevăzute de aceste din urmă dispoziții (a se vedea Hotărârea din 2 februarie 1988, Investeringsforeningen Dansk Sparinvest, 36/86, Rec., p. 409, punctul 9). Articolul 12 din directivă prevede, printre altele, la alineatul (1) litera (a), „taxele pe cesionarea de titluri de valoare, impozitate sau nu la o cotă unitară”.

31 În acțiunea principală, faptul generator al SDRT constă în realizarea unei operațiuni specifice privind achiziționarea de titluri de valoare nou emise cu ocazia unei oferte publice de cumpărare. În această privință, astfel cum amintește avocatul general la punctul 23 din Concluzii, acțiunile HSBC introduse în serviciul de compensare pentru a fi schimbate cu acțiuni ale CCF erau acțiuni noi, care corespundeau unei majorări de capital.

32 Or, trebuie amintit că a permite aplicarea unui impozit sau a unei taxe pe prima achiziție a unui titlu de valoare nou emis echivalează în realitate chiar cu impozitarea emiterii acestui titlu de valoare în măsura în care aceasta face parte integrantă dintr-o operațiune globală referitoare la majorarea capitalului. Astfel, o emiterie de titluri de valoare nu constituie un scop în sine, ci are sens numai din momentul în care aceste titluri își găsesc cumpărători (Hotărârea din 15 iulie 2004, Comisia/Belgia, C-415/02, Rec., p. I-7215, punctul 32).

33 Efectul util al articolului 11 litera (a) din directivă presupune, prin urmare, că „emiterea”, în sensul acestei dispoziții, trebuie să includă prima achiziționare a titlurilor de valoare care are loc în cadrul emiterii acestora (a se vedea Hotărârea Comisia/Belgia, citată anterior, punctul 33).

34 În această privință, interpretarea termenului „cesiune”, prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (a) din directivă, în sensul preconizat de guvernul Regatului Unit și de Comisia Comunităților Europene, și anume că SDRT la cota de 1,5 % ar fi o taxă pe cesiunile de acțiuni care ia forma unui „abonament” (season ticket), ar însemna ca articolul 11 litera (a) din această directivă să fie privat de efectul său util și să se pună în discuție distincția clară pe care articolul 11 litera (a) și

articolul 12 alineatul (1) litera (a) din directivă o stabilesc între noțiunea de „emitere” și cea de „cesiune”. Astfel, o asemenea interpretare ar face să se poată aplica totuși un impozit sau o taxă operațiunii de emitere, care, deși implică în mod necesar o achiziționare de titluri de valoare nou emise, nu trebuie, conform acestei dispoziții, să fie supus niciunui alt impozit și niciunei alte taxe decât impozitul pe capital.

35 Prin urmare, prima achiziționare de titluri de valoare în cadrul emiterii lor nu poate fi considerată o „cesiune” în sensul articolului 12 alineatul (1) litera (a) din directivă și, așadar, o taxă aplicată acestei prime achiziționări nu poate intra sub incidența derogării prevăzute de această dispoziție.

36 În fond, nu se poate considera că o taxă precum SDRT se aplică, în realitate, unor cesiuni viitoare, în condițiile în care, astfel cum arată avocatul general la punctul 38 din Concluzii, nici baza impozabilă, nici persoana impozabilă nu sunt stabilite în raport cu asemenea cesiuni viitoare, care, de altfel, sunt ipotetice.

37 Având în vedere aceste considerații, trebuie să se constate că, în măsura în care o taxă precum SDRT este aplicată unor titluri de valoare noi imediat după majorarea capitalului, o astfel de taxă constituie un impozit în sensul articolului 11 litera (a) din directivă, a cărui aplicare este interzisă de această dispoziție.

38 În consecință, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată de articolul 11 litera (a) din directivă trebuie interpretat în sensul că se opune aplicării unei taxe, precum cea din acțiunea principală, cu ocazia emiterii de acțiuni într-un serviciu de compensare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

39 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

Articolul 11 litera (a) din Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind taxele indirecte aplicate majorării capitalului, astfel cum a fost modificat prin Directiva 85/303/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985, trebuie interpretat în sensul că se opune aplicării unei taxe, precum cea din acțiunea principală, cu ocazia emiterii de acțiuni într-un serviciu de compensare.

Semnături

* Limba de procedură: engleza.